

Vincent Du Bois, P. Konstantin-K og Jörg Brockmann

12. august - 1. september 1994

Vincent Du Bois

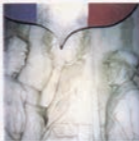
Født i 1965 i Genève (Schweiz).

Vincent Du Bois kommer fra en familie af traditionelle marmorhuggere. Han deler sin tid mellem sin passion for sten og sine studier.

Efter at have afsluttet forskellige skoler og selvstændige projekter i Schweiz, Italien og USA, bestemte han sig for at være løben over for andre materialer, der både vil berige og give mere frihed til hans arbejde.

Vincent Du Bois' arbejde er baseret på eksperimenter. Som et hovedtræk kan vi let se ham fokusere på dialogen mellem det flygtige og det værdifulde, d.v.s. forholdet mellem menneske og universet. På grund af denne søgen efter det væsentlige, rører hans værker ved det minimalistiske område.

Med altid balancerende antipoder, sloem det flygtige og det værdifulde, prøver alle hans værker måske let at røre ved en ligevægt udover det fysiske samspil.

P. Konstantin-K

Født i 1964. Hans forældre stammer fra Bulgarien og Spanien.

Efter endt skolegang i Schweiz, rejste han rundt i verden i nogle år. Han er enehænde sig som arbejdsmand, graver og gadelejer. Han udgår i disse år nogle romaner, mest selvbiografiske. Da han blev konfronteret med det store problem vedrørende forholdet mellem ord/billede, begyndte han at lave billeder med et enkelt Polaroid kamera, p.g.a. dets forfælelige evne, dets smidige brug og hurtighed i udførelsen. Hans sidste udstilling viste overvejende pornografiske billeder af Kristus, syge børn, koncentrationslejre eller ham selv, nøgen. Hvert billede var et spørgsmål og en kritik i sig selv. Det fortalte os også en bid af kunstnerens liv.

Arbejdet går nu i retning af noget mere sociologisk. Det består af store linkerter med 250 billeder eller mere, alle samlet over samme emne (monumenter for døde soldater, banegrave, beboelser for levfælede...). Disse billeder viser os den særlige måde vi må leve og dø på, vore modgæster, selv vor værd. Og det er virkelig forbausende, i disse "monumenter", at opdage meget mere af vor indtil end vi fra starten oplejede. Udover en vis æstetisme, bliver vi pludselig nødt til at se

vor egen frygt i øjnene, set gennem kunstnerens angst. Alt dette danner en labyrint, hvor vi kan søge eller miste vor mening.

Jörg Brockmann

Hans arbejde af en samling enlige fotografier, taget ved forskellige lejligheder, under forskellige omstændigheder og af forskellige grunde, er vinklet over de sidste par år.

Efter at have set en del foto-udstillinger, blev Jörg Brockmann klar over, at han ville bevæge sig væk fra tema-koncepter, enten i form af serier/portrætter eller landskaber.

Han er tilbagetog til at kunne lide modsigelser og nonsens. Sammensætningen af alle disse billeder, i et sidestillet spil, vil forhåbentlig ikke jage (lokkerne væk.

